

A JATE SC kézilabdázóiról

A következő félévben rendszeresen jelentkező sorozatunkban intézményeink sportegyesületeinek kiemelkedő munkát végzett szakosztályát kívánjuk bemutatni. Előjárójában megjegyezzük: a szakemberekkéül köztük értékelésben a velük szemben felállított mérce — lévén szó elsősorban tömegsportcélakat szolgáló klubokról, sportklubokról — természetesen eltér azoktól a követelményektől, amelyeket a sportéletben a minőségi vagy élsportolókkal szemben támaszthatunk.

Eddig elért eredményei és közösségi tevékenysége alapján a JATE SC kézilabda-szakosztályát vettük előre a bemutatásban. A szakosztály, a tudományegyetemi sportklubbal együtt, három esztendővel ezelőtt alakult meg, s ma már a legnépesebbek közé tartozik: a férfi és női csapatban együttesen 53 igazolt versenyző sportol.

A kézilabdázók munkájáról folytatott beszélgetésünk során dr. Baláspiri Lajos docens, a szakosztály elnöke elmondta, a kezdet szerencsés volt: a férfi együttesben már a legeleji sok jó képességű, a sportélet szívügyének tekintő játékos jött össze. Ez, valamint Lengyel Géza testnevelő tanár hozzáértését, kiváló edzői munkáját nagymérték-

ben meghatározó volt a csapat továbbfejlesztésében. Már az első évben beneveztek a gárdát a városi kézilabda-bajnokságra, amelyben egyáltalán nem vallottak szégyent. A további előrehaladást bizonyítja, hogy az elmúlt bajnoki szezonban a fiúk a harmadik helyen végeztek. E-mellett részt vettek és sikeresen szerepeltek az egyetemi-főiskolai országos bajnokságokon, a Tudományegyetemi Tömegsport Kupáján, a két éve először megrendezett Kézilabda Egyetemi Kupán, valamint más egyetemek közötti sportrendezvényeken is. Pedig voltak nehézségek is hiszen a vizsgaidőszakok és az iskolai szünetek miatt sűrűn kellett a programot, így hétköznapi napokon is játszottak bajnoki mérkőzéseket. Ami a jövőt illeti, a célkitűzés: a megyei bajnokságba való feljutás. A szakosztály vezetőinek véleménye szerint a játékosok tudása, képessége alapján erre minden lehetőség adott — két éven belül. Az elkövetkező is egyetemi sportegyesület is támogatja.

A női kézilabda-csapat esetében egészen más volt a helyzet az induláskor. A lányok közül legtöbbben még csak ismerkedtek a kézilabda alapelemeivel, s bizony baj volt a szervezéssel is: elég kevesen látogatták rendszeresen az edzéseket. Nem csoda

hát, hogy az első évben meglehetősen szerényen szerepeltek a városi bajnokságban. Nagyobb változás egy esztendő után következett be, amikor Gyarmati Lajos kézilabda-szakos testnevelő tanár vette át az együttes edzéseinek irányítását. Ezzel hosszú távra megoldódott a szakmai vezetés kérdése, s az új edző hamar megtalálta a megfelelő hangot is a lányokkal. A fejlődés megmutatkozott abban is, hogy megszűnt a korábbi „foghiás” edzésátvitel, s olyan csapat létre, amely a bajnokságban elérte a középszínt. A fejlődés megmutatkozott abban is, hogy elkerült a korábbi „foghiás” kialakítása. A legjobb eredményt a lányok az idén télen megrendezett városi terem-bajnokságon érték el. Öt csapat közül a második helyet szerezték meg, azaz második utasítva a városi bajnokságban előtűnik levő együtteseket is. A tervük szerint a lekövetkező évben a városi bajnokságban is a második helyezést fogják elérni.

Végül arról a beszélgetésben nem volt szó: a sikereken eredményekben nagy része van a szakosztálynak belülről a kapcsolatoknak vezetői edzők és játékosok között. A még jobb szerepléshez pedig lelkesebb és nem utolsó sorban nagyobb számú szurkolóvárosra lenne szükség!

(szalay)

Fogászok sítáborban

Hosszan tartó szervezés és előkészület után január 12-én indult útnak fogorvosokhoz tartók, akik oktatókból álló kis csoportunk, hogy meghódítsa a lomnici csúcsot, annak könnyebben illetve nehezebben járható sítáborját. Az utazás nem okozott meglepetést sem a kocsival, sem pedig a vonattal érkezőknek, csupán a szállásunk volt a vártnál jobb.

A megérkezést követő napok fő programja — célunknak megfelelően — a síelés volt. Természetesen voltak, akik még most ismerkedtek a léccel, a síelés alapelemeivel, a tanulásban szerencsére nagy segítségünkre voltak lelkes oktatóink is. A gyakorlottabbaknak sem volt azért könnyű, bizony igyekezniük kellett, hogy elkerüljék a kisebb-nagyobb eséseket. Megragadó volt a változó időjárás is: a felsőbb szakaszokra merészkedőket fényes és meleg napsütés várta — itt még a hatalmas bukások is kellemesebbnek tűntek. Alul viszont minden felhőben úszott, s így az orrukig is alig látták az odaérkezők.

VARGA ANDRÁS

Estéknél a vacsorát követően, ki-ki szakadt nadrágját varrogatta voltak akik meghúzódtok bokájukat, térdüket ápolgatták vizes borogatással. Akiknek pedig ezen felül maradt némi erejük, megízlelhatték az olcsó szlovák sört. Persze, ha táncról volt szó, hamar felvidult a társaság, akár hajnalig is ropták volna a lábukat.

Sajnos, elég gyorsan elérkezett a hazautazás napja amit az öreg Tatra is megkönnyezett. Ugyanis ezen a napon patakokban ömlött az olvadt hóból származó víz. Itthon ismét a munka várta azokat, akik két vizsga közötti pihenésnek szánták a kirándulást. Tapasztalhatták, milyen nehéz újra elmélyülni a tudomány világában. Szerencsére ez csupán a kisebbség volt...

Minden esetre a testmozgáson, a friss levegőn kívül a sítábor kiválóan alkalmas volt egymás jobb megismerésére, a társaság összekovácsolására.

Mikor jön ki a medve?

A téli sport világában amolyan átmeneti időszaknak számít. Az élsportolók számára a legtöbb sportágban a kemény alapozás, az év nagy versenyeire való felkészülés ideje ez. Az egyetemeken és főiskolákon viszont — elsősorban a hathetes vizsgaidőszak miatt — teljes az „uborkaszezon”, kihaltak a termek, pályák. December 1-től márciusig, eltekintve néhány kisebb jelentőségű rendezvénytől, a tömegsportélet legnagyobb eseményeit évek óta a hazai, illetve külföldi sítáborok jelentik.

Ha azonban most, februárban, a vizsgaidőszak befejezése után néhány héttel, valaki veszi magának a fáradságot, s sorra végigjárja az egyetemi sportpályákat, tornatermeket, ezeken a helyeken bizony csak a „megszálltakkal”, a sportot igazán szeretőkkel találkozhat, olyanokkal, akik rendületlenül rajá az életet, emelgetik a súlyzókat, gimnasztikáznak, esetleg asztaltitenisznek, kosárlabdáznak — törődve egészségükkel, élvezve a téli örömet. Ok, persze, nemcsak most, februárban jönnek elő jól futtolt szobákból egy kis testfelgyógyításra. A rendszeres mozgásra, a játékokra a legnagyobb tanulás közben is szakítottak időről időre. Sajnos, ezek a lányok-fiúk a szinte elenyésző kisebbséghez tartoznak. A többiek? Nos, fő a vizsgák után is inkább a német fal között a meleg helyiségben maradnak. Pályaárnyékok, állandó levertsérről beszélgetnek arról, hogy a napi háttér után milyen rossz a közérzetük. Ennek ellenére elretírik az „uránidőzést”, mondván: nem nekik, komoly feladatoknak való az. A sok üléstől elzárható testrészeket felfrissítő játékok, mozgás helyett elsősorban lustálkodással igyekeznek kipihenni az előző hetek fáradalmait.

Amikor erről beszélgettem a magukat kényelemszerető többséghez soroló társaság tagjaival.

(-lay)

Természet és társadalom

Olvasom a hirdetőtáblán „A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Természetjáró Szakosztálya 1979. január 24–28. között Kisiráspusztán (Börzsönyben) túrát tart”. Örömmel figyeltem fel rá, hiszen ilyen alkalmakkor a tanárjelölt hallgatók közvetlen kapcsolatba kerülnek a természettel, s ez a kapcsolat majdnem tanári-nevelői munkájukhoz is adhat segítséget. A természettől való elszakadás nem mai probléma. Balázs Béla válogatott tanulmányaiban és cikkeiben (Kosuth Kiadó) olvassuk azt az írást is, amelyet a kiváló magyar esztéta 1922-ben Rosa Luxemburg (akkoriban nyilvánosság elé került) „Börtönlevelel”-nek szentelt. Ebben a kis tanulmányban — többek között — arról ír Balázs Béla, hogy bátor tiltakozásért a Breslauer börtönbe zárt és halálos ítélettel is fenyegetett forradalmár asszonyból az a tizenévesi felhő, amit két háztető között, az a három fűszál, melyet a börtönudvar kövei között lát és az a két madár, amely az ablakához látogat, a természettel való mély, szerelmes összenőtt-ségnek olyan mámoros megnyilatkozását váltja ki, hogy Swinburnetől Szent Ferencig párját kell keresni. Balázs Béla — R. L. más leveleire és egyéb dokumentumaira utalva — arra is rámutat, hogy e tudós és harcos egyéniség természetrajongását nem egyszerűen az váltja ki, hogy éppen börtönben van. Hanem „aki ennire kívülről, a szűz természet partjáról tudja nézni és szenvedni a társadalmat, az nincsen benne fogva és elfogulva”. Balázs Béla arra is utal, hogy olyan ember, aki nem tudja kiüdülni az emberi társadalmat, az nem is tud igazán eligazodni benne. Sem a társadalmi gyakorlatban való „állandó és teljes elmerülés” sem pedig az „állandó és pusztá absztrahálás” nem érthető meg a társadalmat. A „szűz természet partjai”-ra való hivatkozás egyszerre jelenti azt, hogy R. Luxemburg nem tekintette öncélúnak sem a társadalmat, sem a forradalmat! Eppen ezért tudott olyan következetes és elszánt lenni, amikor az imperializmus tüneteit és lényegét megraizolta, amikor a népet az imperializmus elleni harcra hívta, mert mindvégig ott élt benne a gyöngédség igénye, a vágy, hogy az emberek élvezhessék „az élet természetés örömeit és a természet örömeit adó életet. (R. L.). Nem kívánom a Szegedi Egye-

tem olvasóit terhelni, hogy részletesen elmélkedjek itt a természet és a természetes összefüggéseiről, meg azon, hogy milyen kapcsolatban áll az elidegenedés és az eldologiasodás elleni bonyolult küzdelem a természet újrafelfedezésével. De talán hasznos „felfedezni” néhány olyan tény, amikről nyilván az olvasók is tudnak, de amikről talán nem gondolkodtak el. Hiszen a proletárradalmi elv, nagy kidolgozója Karl Marx is szerelmese volt a természetjárásnak. Nemcsak a kor neves polgári tudósai nevére ki ezt ezert a „bozárért”, hanem lelkes munkásság forradalmárok is. Csodálkoztak azon, hogy Marx — ha csak tehette, ha csak volt ideje rá — mindig kirándult, és a felhők játékát az égen éppen úgy élvezte, mint egy virággal parázsló rét illatát. Akadtak olyan forradalmárok, akik egyenesen megbotránkozgatónak tartották, hogy a „társadalmi problémák szerelme” — ahogy Mehring nevezte őt — komoly társadalmi törvények felfedezője, úgy hancúrozik a természet zöldjén, mint egy kisfiú. Marx azonban — többek között — éppen azért volt igazabb forradalmár a többiekénél, mert nem látott ellentmondást a társadalmi kérdésekkel való foglalkozás, a társadalmi forradalommal való elkötelezettség és a természeti hangulatok élvezése között.

És Lenin? Sokszor és sokat járt vadászni, s közben végtelen szeretettel gyönyörködött a természet harmonikus rendjében. Nekik is voltak „szuper-forradalmi” kritikussai, akik nem értették meg, hogy a természet partjáról miért lehet jobban átérni az emberek bajait és át gondolni ami ezeket orvosolhatja. Elgondolkoztató, hogy a „természet partjain” és a társadalom közeget újrain való közös sétát milyen örömmel fedezték fel azok a nagy elméleti és gyakorlati forradalmárok, akiknek örökségében még mindig van „felfedezni való”.

A társadalomban élő minden embernek külön-külön meg kell teremtenie a harmóniát maga és a természet között. Ha fiatalon született meg ez az összhang, annál szerencsésebb és boldogabb az ember. Ezért is éreztem feltűnő örömet a hirdetés olvasásakor. Nemcsak ma, hanem a jövő nemzedékeinknek is örök a szírmóka.

DR. CSYMAZIA GYÖRGY
főiskolai adjunktus

Bajnokságok

A kecskeméti Kertészeti Főiskola sportszarnoka volt a színhelye az Országos Egyetemi és Főiskolai Kosárlabda-bajnokság első fordulójában lebonyolított Kecskeméti Gépipari és Automizálást Műszaki Főiskola — József Attila Tudományegyetem férfi csapatai küzdelmének. A végig izgalmas és színvonalas mérkőzésen a szegediek lelkes, helyenként valóban jó játékkal, megérdemelten győzték le a hazai együttest, 69:58 arányban.

A JATE férfi kosárlabdázóinak sikere annál is figyelemre méltóbb, mivel az együttes először szerepelt télmérkőzésen ilyen összetételben. A csapat legjobb dobói voltak: Kecskés 27, Aradszki 22, Szarka 14 ponttal. A bajnokság második fordulójában a JATE férfi kosárlabdacsapata a budapesti Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola B együttesével találkozott február 14-én, a Ságvári Gimnázium tornatermében. A szegedi gárda végig egyenletes teljesítményt nyújtva kilenc ponttal (63:54) bizonyult jobbnak ellenfelénél.

A férfi kosárlabdázókhoz hasonlóan sikeresen vette az első akadályt a felsőoktatási intézmények országos bajnokságában a JATE női röplabdacsapata. Az együttes február 4-én a Szarvasi Övönöképző csapatát fogadta és 3:0-ra nyert. A Szarvason lejátszott visszavágó mérkőzésen is a szegedi egyetemisták győztek, 3:1 arányban.

Ugyancsak az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság selejtezőjében került sor a Szegedi Orvostudományi Egyetem és az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola A férfi kosárlabdacsapatainak találkozója. A február 14-én a Ságvári tornatermében lejátszott mérkőzésen a hazaiak nyertek 78:72 arányban.

